„Bucurați-vă de experiența Fengqiao!“ – guvernarea prin control social liniar de masă (Partea a XIV-a)

CrossRoads Uncategorized noiembrie 13, 2023noiembrie 13, 2023 11 minute
de N.S. Lyons

Lui Xi Jinping și oficialilor lui le place să mediteze nostalgic la desfătările „experienței Fengqiao“ (枫桥经验) și să le împartă cu toată lumea din China. Fengqiao (în traducere, „Podul Arțarilor“) este, sau a fost, un orășel pitoresc din provincia Zhejiang, dar mă tem că experiența Fengqiao nu este un pachet turistic. Mai degrabă, pe vremuri, în anii 1960, Fengqiao s-a distins ca un oraș-model în ochii lui Mao. Deși de obicei mardeiașii partidului se vedeau nevoiți să umble ei înșiși ca să identifice și să ia pe sus „elementele reacționare“, în Fengqiao oamenii se descurcau singuri: „nicio persoană [nu a trebuit] să fie arestată, dar, cu toate acestea, a fost lichidată marea majoritate a dușmanilor“. Genial!

Fengqiao l-a impresionat atât de mult pe Mao pentru că, supraveghindu-se permanent unii pe alții și turnându-se reciproc, și procedând la măsuri de „rectificare la fața locului“ (ședințe de luptă în masă) și de „reabilitare“ (reformarea modului de gândire) pentru a impune conformarea colectivă, oamenii de acolo s-au transformat cu succes în propria poliție politică, fără să le spună nimeni s-o facă.

Aici, în sfârșit, vedem un exemplu veritabil de „dictatură a maselor“, așa cum spera Mao să instituie la un moment dat. Cu o mobilizare suficientă din partea conducerii Partidului, „frontul de masă“ al publicului putea să exercite cu succes un control social imens asupra lui însuși, în numele Partidului. Mao a încurajat Partidul să învețe din experiența Fengqiao și, prin aceasta, a plantat o sămânță care va prinde rădăcini și va crește în solul dur al imaginației PCC: visul unei populații atât de bine programate de socialismul chinez, încât într-o zi se va gestiona practic singură.

Astăzi, Xi a revitalizat și a modernizat această idee, combinând-o cu noile instrumente disponibile: cele ale revoluției digitale. Cu îndemnuri de „prevenire în masă și guvernare în masă“, „justiție digitală pentru mase“ și „management reticular“, metodele tradiționale de monitorizare și control social al maselor în stil Fengqiao (de exemplu: echipe organizate de informatori, linii telefonice pentru turnătorii, „demascări“ publice și umilire socială) au fost combinate cu mobilizarea pe tot internetul și cu un vast aparat de supraveghere digitală.* Aceasta include acum analize ale volumelor mari de date, care integrează informații biometrice universale în timp real, localizarea și urmărirea achizițiilor financiare (inclusiv prin omniprezenta aplicație WeChat), împreună cu istoricul de navigare pe internet și pe rețelele sociale, precum și cartografierea relațiilor interpersonale.

Bijuteria din coroana acestei abordări se dorește a fi sistemul de credit social al Chinei. Devenit posibil grație procesării algoritmice și volumelor enorme de date colectate despre fiecare individ, sistemul (care este încă în curs de dezvoltare, finalizare a etapei-pilot și implementare) intenționează să atribuie fiecărei persoane – precum și fiecărei companii sau organizații – un scor unic agregat de „credit social". Acest lucru seamănă mult cu un scor de bonitate financiară: pe baza comportamentului observat și a altor „factori de risc", scorul poate fi ajustat, în sus sau în jos, pentru a desemna o persoană sau o afacere ca fiind mai mult sau mai puțin „de încredere" sau „nedemnă de încredere".

În studiile efectuate până acum, cei cu scoruri mai mari sunt recompensați cu avantaje progresiv mai mari, cum ar fi accesul prioritar la călătorii, împrumuturi, locuințe, studii superioare sau chiar servicii de asistență medicală. Cei cu scoruri mai mici se confruntă cu pedepse din ce în ce mai mari (vezi aici (https://www.chinalawtranslate.com/en/sc-punishment-list/)), cum ar fi pierderea accesului la sistemul financiar, interdicția de a cumpăra bunuri de lux, bilete de avion, bilete de tren de mare viteză sau proprietăți imobiliare, precum și refuzul admiterii, pentru ei înșiși sau pentru copiii lor, la anumite școli și universități. Prezentat ca un mijloc benign de creștere a nivelului general de „încredere" în societate, scopul declarat al sistemului este „să îngăduie celor demni de încredere să hoinărească oriunde le poftește inima, iar celor discreditați să le fie greu să facă și un singur pas".

Punctele se pot câștiga făcând fapte bune, cum ar fi voluntariatul sau amplificarea propagandei guvernamentale. Companiile pot să facă donații organizațiilor GONGO și pot să se conformeze sistemelor de responsabilitate socială corporativă. Punctele se pierd prin adoptarea unui comportament negativ, cum ar fi să arunci gunoaie pe jos, să nu-ți plătești prompt facturile și amenzile, să încalci regulile de circulație, să traversezi prin locuri nepermise, să provoci „tulburarea liniștii publice" sau să răspândești „dezinformare" dăunătoare pe internet (în special despre regimul politic). Cel mai recent, reglementările de protecția mediului au început să fie integrate cu sistemul de credit social, comportamentele „ne-verzi" fiind luate în considerare la calcularea scorului.

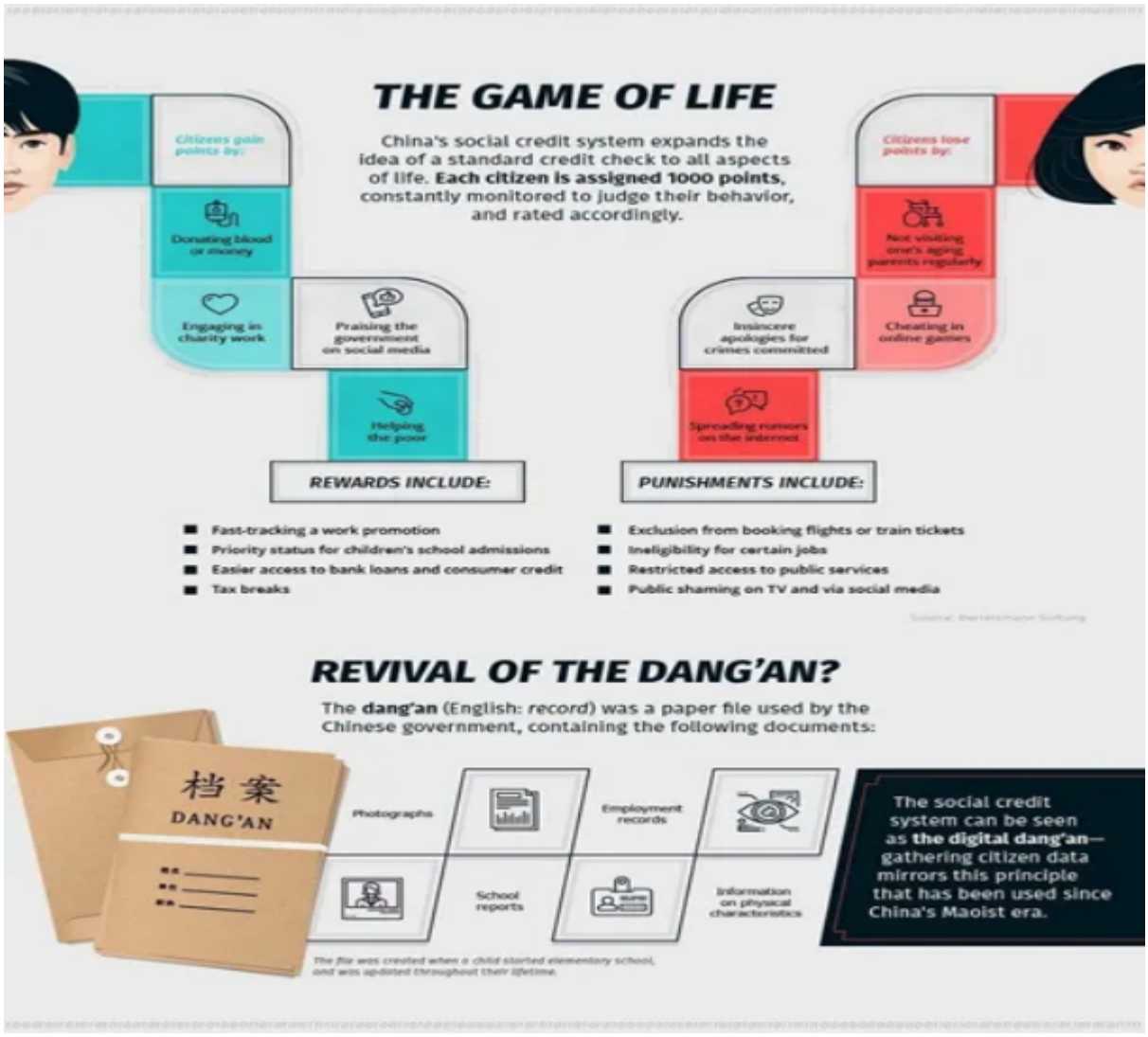

Foarte important, sistemul este în mod deliberat de natură socială. Cei cu scoruri mici sunt listați public și umiliți online sau pe panouri publice; chiar și unele aplicații de întâlniri romantice au încercat să încorporeze scoruri de credit social. Iată un aspect extrem de relevant: dat fiind că prea multe relații cu oameni care au scoruri mici riscă să le afecteze propriul scor, oamenii au un stimulent să evite asocierea cu „discreditații", accelerând depersonalizarea lor progresivă de către societate.

Deși sistemul de credit social se află încă în curs de elaborare, nefiind încă implementat pe deplin (motiv care face ca surprinzător de mulți apologeți din Vest să-i minimalizeze sau să-i respingă complet existența), intenția totalitară a ideii este absolut clară și așa a fost de la bun început, când s-au stabilit planurile de realizare a lui, în 2014. Scopul urmărit este ca experiența Fengqiao să devină universală – sau ceea ce Partidul numește, alternativ, „guvernare socială". După cum se spune, pe bună dreptate, într-un raport al Serviciului Canadian de Informații de Securitate (vezi aici (https://www.canada.ca/en/security-intelligence-service/corporate/publications/china-and-the-age-of-strategic-rivalry/big-data-and-the-social-credit-system-the-security-consequences.html)) (https://www.canada.ca/en/security-intelligence-service/corporate/publications/china-and-the-age-of-strategic-rivalry/big-data-and-the-social-credit-system-the-security-consequences.html): „Guvernarea socială descrie un sistem care se autogestionează – unul care se poate ajusta automat pentru a ajuta Partidul să-și consolideze și să-și extindă puterea".

În acest context, autorii raportului observă: „Funcția creditului social în metodologia de gestionare a PCC este să automatizeze «responsabilitatea individuală», un concept conform căruia fiecare cetățean susține stabilitatea socială și securitatea națională“.

Cu alte cuvinte, sistemul de credit social își propune să utilizeze imersiunea atotcuprinzătoare într-un sistem inevitabil de permanentă întărire pozitivă și negativă – amestecând recompense și pedepse, subtil modificate după necesități, ca ajustările pe un panou de sunet – pentru a-și condiționa complet cetățenii. Sau, am putea spune, sistemul efectiv „acoperă suprafața societății cu o rețea de reguli mici și complicate, minuțioase și uniforme, prin care nici mințile cele mai originale și nici cele mai dârze caractere nu pot pătrunde“. Scopul acestei „gamificări“ a minții omenești este, ca de obicei, să creeze un Om Nou, pe potriva mașinăriei manageriale. Nici nu mai e nevoie să speculăm dacă aceasta este intenția; întotdeauna și pretutindeni, reprezintă obiectul inexorabil al managerialismului („Psihanaliza purta în ea promisiunea că se poate face…“).

Această inginerie socială a fost deja eficace. Îmi amintesc foarte bine, de exemplu, vizitând China, nu mai departe de anul 2000 și chiar și în 2005, absolut toată lumea obișnuia să traverseze mereu prin locuri nepermise.** Era pur și simplu o realitate a vieții, o constantă culturală aparent înrădăcinată de cine știe câte secole, rezultată din pragmatismul minunat de incorigibil al țărănimii chineze și de refuzul total de a se supune așteptării la orice fel de coadă.

Astăzi, nimeni nu mai traversează decât pe zebră și la lumina verde a semaforului (cel puțin în oraș), pentru că, dacă treci pe roșu sau pe unde nu ai voie, identitatea îți este capturată de o videocameră cu recunoaștere facială, iar fața ta, numelele și numărul tău de identificare sunt afișate pe un panou publicitar al rușinii de lângă intersecție, iar la bancă te așteaptă o amendă. Toate aceste secole de atitudine culturală evoluată au fost suprascrise cu succes de doar câțiva ani de programare cu ajutorul mașinii (https://paulkingsnorth.substack.com/p/the-tale-of-the-machine).

Un panou publicitar din China afișează fața, numele și numărul de identificare al unui pieton care a trecut pe roșu.

(https://substackcdn.com/image/fetch/f_auto,q_auto:good,fl_progressive:steep/https%3A%2F%2Fsubstack-post-media.s3.amazonaws.com%2Fpublic%2Fimages%2F86dd4fdc-1156-458a-bd86-7c1cd4f6d3d0_3999x2666.jpeg)

În Vest, ochi nerăbdători privesc și învață.

În iunie, banca britanică Coutts a închis contul politicianului de dreapta Nigel Farage, fără explicații. Ulterior, alte zece bănci i-au refuzat lui Farage solicitarea de a beneficia de serviciile lor. Documentele interne ale „dosarului individual de risc" (https://news.sky.com/story/key-points-from-coutts-dossier-on-nigel-farage-12924078)produse de bancă și obținute de Farage au arătat curând raționamentul celor de la Coutts pentru a-l „elimina" din propriul cont: Farage s-a dovedit a nu mai fi „compatibil cu Coutts, având în vedere opiniile sale declarate public, care erau în contradicție cu poziția noastră ca organizație incluzivă".

Păcatele teribile enumerate pe răbojul lui Farage au inclus: prietenia cu Donald Trump și cu campionul de tenis nevaccinat Novak Djokovic; campania lui pentru Brexit; folosirea cuvântului „globalist" cu o conotație negativă; „negarea schimbărilor climatice/atitudinea anti-zero net"; faptul că era „văzut ca xenofob și rasist"; și că fusese „fascist" pe când era elev, conform unor zvonuri auzite de cineva care se spune că ar fi fost la curent. Luate împreună, lucrurile acestea dovedeau că Farage „pierdea din ce în ce mai mult contactul cu societatea mai largă" (adică cu progresul) și, prin urmare, prezenta un „risc reputațional continuu pentru bancă". Deci, mai ales „luând în considerare poziția noastră specifică față de Mediu, Societate, Guvernanță/Diversitate", Farage trebuia să dispară.

În acest caz, după ce a fost prinsă în flagrant „debancarizând" din motive politice un politician proeminent și greu de dus de nas, banca a fost în cele din urmă forțată să-și ceară scuze, iar unii dintre reprezentanții săi superiori siliți să demisioneze. Cu toate acestea, astfel de consecințe sunt o excepție de la regulă. Debancarizarea motivată politic (vezi aici (https://www.spiked-online.com/2023/07/07/the-terrifying-rise-of-debanking/)) a devenit în ultimii ani o practică din ce în ce mai obișnuită în (https://www.viewpointdiversityscore.org/news/statement-on-debanking-and-free-speech) Occident.

Cu totul memorabil, guvernul canadian al lui Justin Trudeau a invocat starea de urgență pentru a-și asuma puterea să înghețe conturile bancare și să confiște activele camionagiilor care protestau împotriva (https://theupheaval.substack.com/p/reality-honks-back)mandatelor distructive de vaccinare obligatorie și împotriva demagogiei. Canadienii care doar donaseră bani pentru a-i sprijini pe camionagii au avut, de asemenea, conturile înghețate. Această tactică de utilizare a pârghiilor financiare, pentru a-i distruge

personal pe disidenții politici și a înăbuși protestele, s-a răspândit rapid în întreaga lume, fiind folosită și împotriva (https://www.aa.com.tr/en/americas/brazilian-authorities-block-bank-accounts-of-those-allegedly-driving-anti-democratic-acts-/2741642) camionagiilor protestatari din Brazilia, de exemplu.

Cu toate acestea, debancarizarea inițiată chiar de bănci pare să fi devenit și mai frecventă. În aceeași lună cu Farage, de exemplu, reverendul britanic Richard Fothergill (aici (https://www.thetimes.co.uk/article/building-society-closed-vicar-s-account-after-trans-protest-d0p7vmrbm)) și-a văzut contul închis (https://www.thetimes.co.uk/article/building-society-closed-vicar-s-account-after-trans-protest-d0p7vmrbm)pe loc, după ce și-a exprimat opinia oarecum dezaprobatoare față de promovarea insistentă a ideologiei transgender de către banca sa, într-un chestionar de feedback al clienților (banca i-a spus că acest punct de vedere „nu este tolerabil").

De asemenea, în aceeași lună, bloggerul scoțian anti-woke Stuart Campbell (https://twitter.com/WingsScotland/status/1673371369470410757) și-a văzut închis contul, pe care îl avea de 25 de ani, de către banca First Direct, fără ca măcar să fie notificat. El a descoperit acest lucru abia după ce s-a trezit brusc în imposibilitatea de a-și folosi cardul pentru a cumpăra alimente.

În SUA, la doar câteva zile după scandalul Farage, banca JP Morgan Chase a închis (https://twitter.com/Nigel_Farage/status/1684597165304299520?ref_src=twsrc%5Etfw) conturile doctorului Joseph Mercola, care se declarase anti-vaccin, precum și pe cele ale directorului general al firmei lui Mercola, ale directorului financiar, ale soțiilor acestora și ale tuturor copiilor lor. Din nou, toate acestea sunt exemple dintr-o singură lună. Și astfel de cazuri care reușesc să atragă atenția publicului sunt, fără îndoială, doar vârful aisbergului. Farage spune că a început să adune o „bază de date foarte mare" cu mii de cazuri similare numai din Marea Britanie.

Iar băncile nu sunt singurele implicate. S-au alăturat și platformele de plată online. GoFundMe a confiscat din proprie inițiativă banii donați camionagiilor canadieni prin intermediul platformei sale. În luna mai, Konstantin Kisin (https://open.substack.com/users/13247845-konstantin-kisin?utm_source=mentions), autorul popularul podcast anti-woke *Triggernometry*, a fost deplatformat (https://twitter.com/triggerpod/status/1659563447305089024) de compania de servicii financiare online Tide.

PayPal, într-unul dintre cele mai simbolice exemple ale obiceiului său deosebit de prolific de debancarizare, a tăiat accesul la serviciile sale pentru Uniunea Libertății de Exprimare (https://www.spiked-online.com/2022/09/21/big-tech-is-waging-financial-war-on-dissenters/), pe motiv de promovare a „intoleranței". PayPal a încercat, de asemenea, să strecoare un anumit (https://reason.com/volokh/2022/10/09/paypal-still-threatens-2500-fines-for-promoting-discriminatory-intolerance-even-if-not-misinformation/) gen de exprimare în acordul său de utilizare, care i-ar fi permis să confiște 2.500 de dolari de la utilizatori de fiecare dată când aceștia răspândesc „dezinformare" sau spun ori fac ceva „dăunător" sau „inacceptabil" (definirea acestor termeni fiind „la latitudinea" PayPal).

De ce se întâmplă acest lucru? De ce băncile private și alte companii ar forța clienții plătitori în acest fel și ar risca să declanșeze indignarea publică? Pentru că este în interesul lor să facă acest lucru, dacă vor să supraviețuiască și să prospere – și, de fapt, nu au de ales. Aceste bănci nu sunt cu adevărat „actori privați" în sensul deplin al termenului, deoarece fac parte din economia managerială, într-un partid-stat managerial în devenire. Obiectul de activitate al unei întreprinderi manageriale nu sunt afacerile; este managerialismul.

Și încă o dată: *nu pot exista instituții neutre într-un partid-stat*. Dușmanii partidului-stat sunt dușmanii instituției, altfel instituția devine dușmanul partidului-stat (ceea ce nu este deloc o atitudine profitabilă). Asta înseamnă „risc reputațional": riscul de a părea că ești de partea greșită a liniei partidului. Iată de ce, așadar, o vedem pe Coutts – o bancă fondată în 1692 și atât de aristocratică, încât asigură servicii bancare Curții Regale a Marii Britanii – împodobindu-și întregul sediu (https://twitter.com/CouttsandCo/status/1666086055089676298) cu însemnele loialității față de curcubeu și funcționând ca și cum și ea ar fi, la fel ca banca asiatică de investiții AIIB, controlată de „o poliție secretă internă".

* Fapt amuzant: sistemul de supraveghere al poliției chineze este literalmente numit „Skynet".

** În fapt, pentru a putea traversa vreodată strada printre mașini și biciclete care nu se opreau niciodată, trebuia să înveți ritualurile unui fel de dans cultural împământenit: aștepți să treacă o mașină; o iei nonșalant printre mașinile în mers, până la linia de mijloc a carosabilului; stai împreună cu toți ceilalți pietoni în mijlocul străzii; și aștepți momentul potrivit pentru a traversa restul de jumătate a străzii, cu mașini trecând în viteză prin spatele tău. Acest dans era fin reglat: mașinile care chiar încetineau pe lângă pietonii rămași în mijloc îi enervau pe toți, fiindcă perturbau sincronizarea lină și previzibilă a fluxului traversării.

Va urma. Pentru părțile anterioare, click aici: partea 1 (https://reactionarii.home.blog/2023/09/12/convergenta-cu-china-partea-i-da-vestul-devine-tot-mai-asemanator-cu-china-iata-si-motivul-real/), partea 2, partea 3, partea 4, partea 5, partea 6, partea 7 (https://reactionarii.home.blog/2023/09/28/statul-terapeutic-si-pericolul-din-interior-convergenta-cu-china-partea-a-vii-a/), partea 8, partea 9 (https://reactionarii.home.blog/2023/10/17/mentinerea-stabilitatii-convergenta-cu-china-top-of-form-partea-a-ix-a/), partea 10 (https://reactionarii.home.blog/2023/10/29/centrul-extrem-securitizarea-a-tot-ce-exista-si-guvernarea-prin-lege-convergenta-cu-china-top-of-form-partea-a-x-a/), partea 11 (https://wordpress.com/post/reactionarii.home.blog/3733), partea 12 și partea 13.

Traducere după https://theupheaval.substack.com/p/the-china-convergence (https://theupheaval.substack.com/p/the-china-convergence)

Publicat de CrossRoads

Lumea modernă înjosește. Înjosește cetatea; îl înjosește pe om. Înjosește iubirea; înjosește femeia; îl înjosește pe copil; înjosește națiunea (Ch. Peguy) *Vezi toate articolele lui CrossRoads*

Creează gratuit un site web sau un blog la WordPress.com. Nu vinde și nu partaja informațiile mele cu caracter personal